

ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಾಗ... ನಡು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಾಗ...

ಇದು ಧಾರವಾಡ ಮಣ್ಣಿನ ಗುಣ.
ಸಂಗೀತದ ತವರು, ಭಾಷೆಯ ಸೊಗಡು,
ಘಮಘಮ ಪೇಡಾದ ಸವಿ... ಎಲ್ಲವೂ
ಹದವಾಗಿ ಮಿಳಿತಗೊಂಡ ಸುಂದರ ನಗರಿ.
ಸಾಹಿತ್ಯ ದಿಗ್ಗಜರ ಕರ್ಮಭೂಮಿಯಾದ
ಧಾರವಾಡ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ ಕೊಡುಗೆ
ಅಪಾರ. ಧಾರವಾಡದ ಭಾಷೆಯೇ ಮೋಡಿ
ಮಾಡವಂಥದ್ದು. ಈ ನೆಲದ ಹುಡುಗಿಯ
ನಾಜೂಕುತನ, ಪ್ರೀತಿಯ ಸೆಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ
ವಿವರಿಸುತ್ತಲೇ ಲಗ್ನ ಆದ ಬಳಿಕ ಗಂಡನ ಮನೆ
ಸೇರಿದ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳ ತವಕ-ತಲ್ಲಣಗಳನ್ನು
ಚಂದದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟು ಧಾರವಾಡದ
ಹೂರಣವನ್ನ ಓದುಗರಿಗೆ ಉಣಬಡಿಸಿದ್ದಾರೆ
ಲೇಖಕಿ **ಜಾಹ್ನವಿ ಹಳ್ಳೂರ**, ಈ ವಾರದ
'ಚೆನ್ನಡಿ' ಸರಣಿಯಲ್ಲಿ.

ನಮ್ಮ ಹುಡುಗಿಗೆ ಭಾಳ ಭಡೆ ಭಾಳ ನಾಜೂಕಿನಾಳಿ! ಅಕಿ ಕೆಲಸಾ ಮುತ್ತು
ಜೋಡಿಸಿದಂಥ... ಮಾತು ಮುತ್ತು ಉದುರಿದಂಥ... ನಗು ಮುತ್ತು ಸುರಿದಂಥ
ಹೀಂಗ ಮುತ್ತಿಲೇ ಸಿಂಗಾರ ಮಾಡಿ ಆಕೆ ಲಗ್ನ ಈ ನಮ್ಮ ಹುಂಬನ ಜೋಡೀ
ಮಾಡಿದ್ದರು. ಲಗ್ನಾದ ಹೊಸತು... ಇನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಹುಡುಗಿ ಹೊಸಾ ಮನಿಗೆ ಅತೀ
ಹೊಸಬಳು. ಹುಂಬನೂ ಒಳ್ಳೆಯವನೇ ಇದ್ದಿದ್ದಾನು. ನಮಗಿನ್ನೂ ಅವನ ಗುಣ
ಸ್ವಭಾವ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ ನೋಡಿ. ಆದರೂ ಅವಾ ನಮ್ಮ ಹುಡುಗೀನ್ನ ಹೆಸರು ಹಿಡಿದು ಕರಸದ
ಕೂಡಲೇ ಈ ಮುತ್ತಿನ ಹುಡುಗಿಯ ಎದಿ ವಳಗ ಅವಲಕ್ಕೆ ಕುಟ್ಟಿದ ಹಾಂಟ ಆಗಿತ್ತು.
ಅತ್ತಿ ಮಾತ್ರ ಭಾಳ ಬಾಯಿ ಬಡಕ ಇದ್ದಳು. ಆಕೆ ಮಾತು ಹೊಟ್ಟಾಗ ನಟ್ಟು ಎದ್ದಾಗ
ಬರೋ ಹಂಗ ಇರತಿದ್ದವು. ಮಾವನ ಮಾತು ಬೆಣ್ಣಾಗಿನ ಕೂದಲ ತಗದ ಹಾಂಗ...
ಆದರ ಸ್ವಭಾವ ಬೆರಕಿಯದು. ರಗಡ್ ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಹೊಡೆದಿದ್ದ.

ಆದರೂ ಗಂಡನ ಮನೀಯವರು ಸಾಕಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯವರೇ ಅನಬೇಕು!
ಸಿರಿವಂತರಿದ್ದರು. ಹಾಲು ತುಪ್ಪಕ್ಕೆ ಕೊರತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ದಿನ ಬೆಳಗಾದರ ಶಿರಾ, ಸಣ್ಣ
ರವಾದ್ದು ಉಪ್ಪಿಟ್ಟು, ತುಪ್ಪದ ಅವಲಕ್ಕೆ, ತೋಯಿಸಿದ ಅವಲಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟಕ್ಕೆ
ಬೆಣ್ಣೆ ಮುದ್ದಿ, ಫೆಟ್ ನೇ ಮಸರು ಎಲ್ಲಾ ಇರತತ್ತು. ಉಣಲಿಕ್ಕೆ ಉಡಲಿಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ
ಇದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ಧೂಡ್ಡ ಧ್ವನಿಯ ಹುಂಬ ಹುಡುಗಗ ಮುತ್ತಿನ ಹುಡುಗಿ ಇನ್ನೂ
ಮನಸ್ ಪೂರ್ತಿ ಒಲಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂತರ ಇತ್ತು. ವಾರಾತು, ತಿಂಗಳಾತು ಅಂತರ ಹೆಚ್ಚು
ಆತು. ಈ ಅಂತರ ಅತ್ತಿ ಮಾವಗೂ ಯಾಕೋ ಹುರುಹುರು ಅನಸಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತು. ಈ
ಹುಡುಗಿ ಭನ್ನ ನೋಡಿ ಮಳ್ಳಾದವಿ... ಯಾಕೋ ಸರಿ ಬರವಲ್ಲದು ಅಂತ ಅನಿಸಿ...
ಸ್ವಾಮಿಗೋಳ ಕಣ್ಣಿಗೊಂದಿಷ್ಟು ಈ ಹರೇದ ಹುಡುಗೂರನ್ನ ಹಾಕಿ ಅವರ ಆಶೀರ್ವಾದ
ಪಡದು ಬರೋಣ ಅನ್ನಿಸಿತ್ತು. ತ್ರಯೋದಶಿಗೆ ಹೊಂಡೂ ತಯಾರಿ ಆಗಿತ್ತು.